

בס"ד. שיחת אור ליום ג' פ' פינחס, ט"ו תמוז, ה'תשט"ו.

— להתלמידים הנוסעים בשליחות ה"מרכז לעניני חינוך", בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. בהמשך להמדובר אתמולי, ברצוני להוסיף עוד מספר מלים: אנו עומדים עתה בפרשת פינחס, שבה מדובר ע"ד המנין דבני ישראל קודם כניסתם לארץ.

— בכלל, ספר במדבר כולו נקרא בשם "ספר הפקודים" (כדאיתא בגמרא במסכת סוטה²), כיון שבחומש זה מדובר ע"ד מנין בני ישראל: הן בתחילתו, והן בפרשתנו — פרשת פינחס, אלא שהמנין שבפרשת במדבר הי' בתקופה הראשונה להליכתם של בני ישראל במדבר, ואילו המנין דפ' פינחס הי' קודם כניסתם לארץ-ישראל.

והנה, ענינו של מנין הוא³ — שאין בו חילוק בין יהודי א' לחבירו, בין למדן גדול לבין מי שיודע ללמוד במדה הכי מועטה; כולם נמנים בשוה — גם מי שיודע ללמוד במדה הכי מעוטה לא נחשב פחות מאחד, וגם הלמדן הגדול לא נחשב יותר מאחד.

וכיון שעומדים אנו עתה בסוף זמן הגלות, בסמוך להיציאה מ"מדבר העמים"⁴ ולהכניסה לארץ-ישראל, "ארץ אשר גו' תמיד עיני הוי' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"⁵, יחד עם משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה — עלינו להבטיח שכל בני ישראל יצטרפו וילכו עם הגאולה לארץ-ישראל, כשם שבשעת הכניסה לארץ-ישראל בפעם הראשונה נמנו כל בני ישראל, ובאופן שכולם תפסו מקום במנין זה בשוה, לקראת כניסתם לארץ-ישראל.

ב. ולכן, בצאתכם עתה לשליחות לקירוב בני ישראל, אין לחשוש מכך שצריכים להתעסק עם יהודים כאלו שחסר אצלם עדיין בענינים מסויימים — כיון שצריכים לזכור שכאשר מדובר אודות הגאולה השלימה, נוגע כל יהודי, כל פרט.

(3) ראה גם תו"מ ח"י"ב ע' 214. וש"נ.

(4) יחזקאל כ, לה.

(5) עקב יא, יב.

(1) שיחת י"ג תמוז סי"ג ואילך (לעיל ע' 192 ואילך).

(2) לו, ריש ע"ב. מ, ב (במשנה).

כאשר מדובר אודות בני ישראל, שהם בני אברהם יצחק ויעקב — צריכים לדעת שכל הענינים החסרים אינם נוגעים אלא בחיצוניות, אבל לא בעצם הנשמה. ובפרט ע"פ מ"ש אדמו"ר הזקן בתניא⁶ "שכולן מתאימות ואב א' לכולנה".

וכפי שמצינו לגבי ענין המנין — בפרש"י⁷ בשם המדרש⁸ — ש"הטיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מצד זה ויו"ד מצד זה, לומר מעיד אני עליהם", היינו, שהקב"ה מעיד על כאו"א מישראל באמצעות התחלת שם הוי', ולכן יכול כאו"א מישראל להכנס במנין בני ישראל.

ענין המנין הו"ע עיקרי לגבי כל דבר שבקדושה — שבכל דבר שבקדושה יש צורך בעשרה מישראל⁹ (ולכמה דעות¹⁰ יש חילוקים בנוסח הברכה בין עשרה, מאה או אלף, ועד ריבוא מישראל), וענין זה הוא מצד עצם הנפש, שמצד זה הרי גם משה רבינו אינו יותר מאחד, וגם פחות שבפחותים מישראל אינו פחות מאחד.

ולכן, אין לחסוך ("זשאַלעווען") בהזמן ובהגיעה עם יהודי שיש מקום לשאלות עליו כו', שכן, כאשר מדובר על הגאולה האמיתית והשלימה, אסור לוותר גם על יהודי אחד, אלא על כאו"א לעשות מה שביכלתו כדי לסייע לו, ולגלות את מה שיש בו בפנימיותו, ובשלימות ("גאַנצערהייט").

ומזה מובן ג"כ גודל הזכות בעבודה זו — דכשם שבשביל מתן-תורה הי' צורך במנין מלא של כל בני ישראל שבאותו הדור, ודוקא עי"ז זכו למתן-תורה¹¹, כן הוא ג"כ בדור הגאולה, שכדי לזכות להגאולה יש צורך במנין מלא של בני ישראל שהם ראויים וזכאים לגאולה, ועי"י מנין מלא זה זוכים לגאולה.

* * *

ג. יעזור לכם השי"ת ויצליחכם, שתפעלו את השליחות במילואה — לקרב את בני ישראל לאבינו שבשמים,

ובשכר זה יצליחכם הקב"ה גם בענייניכם הפרטיים (לכאורה) — לימוד התורה, עבודת התפלה וקיום המצוות, וכל זה בהידור, הנה בכל

9) ברכות כא, ב. וש"נ.

10) שם מט, ב (במשנה).

11) ראה מכילתא יתרו יט, יא. דבר פ"ז,

ח. ועוד.

6) רפ"ב.

7) פרשתנו כו, ה.

8) פסיקתא דרב כהנא פ"א, ו. יל"ש

פרשתנו רמז תשעג.

ענינים אלו תסייע לכם לא רק זכותכם הפרטית, אלא גם זכותם של כל אלו מבני ישראל שתפעלו בהם בא' מג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח¹², או בשנים מהם, או בכל הג' קוין.

יעזור השי"ת שהנסיעה תהי' בהצלחה מופלגה למעלה מן הטבע, ותראו פרי טוב בעמלכם, ותחזרו מתוך בריאות ומתוך שמחה — על כך שמלאתם את שליחותו של הקב"ה להפיץ "נר מצוה ותורה אור"¹³, כולל "מאור שבתורה"¹⁴ — פנימיות התורה, תורת החסידות, מנהגי' והדרכותי'.

סעו לשלום ("געזונטערהייט"), והפיצו בכל מקום מסר של שמחה ("א' פרייליכן גרוס") — שבמהרה יבוא משיח, ויש להתכונן ולהיות ראויים כדי שיקח אותנו, יחד עם כלל ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה, וממילא על כאו"א להתכונן ככל יכלתו, ולמטרה זו באים אתם לשם — כדי לסייע בהכנה זו,

ו"דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב"¹⁵, ויפעלו הצלחה בכל הפרטים.

סעו לשלום ומתוך שמחה.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה שינגנו ניגון שמחה ויצאו בריקוד —
כי בשמחה תצאו".]

קה"ע שם. המשך תער"ב ח"ג ע' אישכב.
סה"מ תרפ"ט ע' 176. וש"נ.

15) ראה ס' הישר לר"ת שי"ג. הובא בשל"ה סט, א.

12) אבות פ"א מ"ב.

13) משלי ו, כג.

14) ראה פתיחתא דאיכ"ר ב ובפי' יפה

ענף שם. ירושלמי חגיגה פ"א ה"ז ובפי'